

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ R. MERISE

..... Η ΘΥΣΙΑ .....

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΔΜΟΝΔΟΣ, 23 ετών. ΛΑΙΚΗ, 38 ετών, πολύ όμορφη. ΜΑΡΙΑ, 17 ετών, κόρη της.

(Στον κήπο. 'Ο 'Εδμόνδος και η 'Αλίκη συνομιλούν).

ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—'Αλίκη, σάς αγαπώ!
ΛΑΙΚΗ.—Πάλι τὰ ἴδια ἀξιώσατε;
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Ναί, πάλι, πάντοτε, αἰώνως...
ΛΑΙΚΗ.—Τί τρελλό παιδί!
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Δέν εἶμαι πειά παιδί, 'Αλίκη. Ήμουν παιδί πῖν σὰς γνωρίσω. 'Η ἀγάπη μου γιὰ σὰς ἔκανε τὴν καρδιά μου καὶ τὴ σκεψὲ μου νὰ ὀρμιάσω. 'Αλίκη, σὰς ἀγαπῶ τρελλά, ἀπὸ τὴν στιγμή πού σὰς εἶδα. 'Απὸ τὴ στιγμή ἐκεῖνη δέν εἶμαι πειά παιδί...
ΛΑΙΚΗ.—'Εδμόνδε, μὴν ξεχνάτε παρ' ὅλα αὐτὰ, ὅτι ἔσεῖς εἰστε 25 ἐτῶν κ' ἐγὼ 38. Εἶμαι δεκατρία χρόνια μεγαλύτερη σας.
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Δέν μ' ἐνδιαφέρει αὐτό.
ΛΑΙΚΗ.—Αὐτὸ δείχνει πὺς εἶστε ἕνα ἀσυλλόγιστο, τρελλό παιδί. 'Εγὼ ὑπάρχουν τόσες νέες γύρω σας, ζητάτε νὰ παντρευτῆτε ἕμένα.
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Ναί, 'Αλίκη, γιατί σὰς μόνον ἀγαπῶ. Γιὰ μένα εἶστε ἡ πιὸ νέα, ἡ πιὸ ὀμορφή, ἡ πιὸ ἀξιολάτρευτη γυναῖκα τοῦ κόσμου.
ΛΑΙΚΗ.—'Αν ἤμουν λίγο μεγαλύτερη θὰ μπορούσα νὰ εἶμαι μητέρα σας.
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—'Αλίκη, σὰς παρακαλῶ, μὴν τὰ σκέφτεστε αὐτὰ. Μὴ με βασανίζετε. Δεχθῆτε νὰ γίνετε γυναῖκα μου.
ΛΑΙΚΗ.—Γυναῖκα σας!... 'Αν γίνε αὐτό, ὅλοι θὰ γελάσουν μαζί μας... μαζί μου περισσότερο.
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—'Ενδιαφέρεστε γιὰ τὴ γνώμη τοῦ κόσμου, καὶ δέν σὰς μέλλει γιὰ μένα πὺς ὑποφέρω τόσο; ...
ΛΑΙΚΗ.—Κυλό μου παιδί, γιὰ σκεψοῦ... 'Ἐπειτα ἀπὸ μερικά χρόνια ἐγὼ θὰ εἶμαι γρηθ, ἐνὸ ἐσὺ θὰ εἶσαι ἀκόμα τόσο νέος...
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Δέν μπορῶ νὰ πιστέρω ὅτι ἡ ἀθάνατη αὐτὴ ὀμορφιά σας θὰ σβύσῃ ποτέ.

ΛΑΙΚΗ.—Γιὰ κῦτταξέ με λοιπὸν καλά. Βλέπετε αὐτὲς τὶς μαρξὲς ρυτίδες ἐδῶ γύρω στὰ μάτια μου; 'Ἐπειτα ἀπὸ κάμποσον καιρὸ ἡ ρυτίδες αὐτὲς θ' ἀπλωθῶν σ' ὅλο τὸ πρόσωπό μου. Καὶ τὸ μαλλιά μου ὄρχισαν ἤδη ν' ἀσπρίζουν. Βλέπετε ἐδῶ κ' ἐκεῖ μερικὲς ἀσπρες τρίχες;
ΛΑΙΚΗ.—Καυμένο παιδί!...
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Μὲ λυπάστε; Τότε δεχθῆτε νὰ γίνετε γυναῖκα μου.
ΛΑΙΚΗ.—Μὰ ἀκριβῶς γιατί σὰς λυπάμαι, δέν δέχομαι. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ με ξεχάσετε.
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Νὰ σὰς ξεχάσω;... Δέν μπορῶ, μοῦ εἶνε ἀδύνατον.
ΛΑΙΚΗ.—Κι' ὅμως, ἂν ἀγαπούσατε μιὰν ἄλλη γυναῖκα...
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Δέν μπορῶ ν' ἀγαπήσω ἄλλη γυναῖκα ἀπὸ σὰς. Γιὰ μένα δέν ὑπάρχει ἄλλη γυναῖκα στὸν κόσμου.
ΛΑΙΚΗ.—'Υπάρχουν τόσα νέα καὶ ὀμορφα κορίτσια. 'Υπάρχει ἀκόμα καὶ ἡ κόρη μου. Γιατί δέν θέλετε νὰ τὴν προσέξετε; 'Εἶνε 18 ἐτῶν, ξεανθὴ καὶ μαυρομάτα. Μοῦ μοιάζει... Καὶ σὰς σπλαθαῖ πὺλῶ.
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—'Αλίκη, ξερω ὅτι ὑπάρχετε δυστυχῆς στὴ ζωὴ σας. Περᾶσατε τὰ πρῶτα σας χρόνια μ' ἕναν ἄντρα ζηλιάρη καὶ ἰδιότροπο. Γιατί δέν θέλετε νὰ κερδίσετε σήμερα ὅτι ἐχάσατε ἄλλοτε;
ΛΑΙΚΗ.—Γιατί ἔχω κόρη. Γι' αὐτὴ τὴν κόρη ἔχω θυσιάσει ὅλη μου τὴ νεότητα. 'Ἐμεινα πὺλ νέα χῆρα καὶ μπορούσα νὰ ζήσω παντρευτὸ πρὸ πολλοῦ. 'Αλλὰ δέν παντρεθῆκα πρὸς χάριν τοῦ παιδιοῦ μου, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ εἶμαι ἀμερωμένη ὀλόκληρη σ' αὐτό. Καὶ νὰ παντρευτὸ τώρα, μ' ἕναν ἄντρα τόσο νεότερό μου!... Δέν ξέρετε, 'Εδμόνδε, πὺς αὐτὸ τὸ κορίτσι πιστέβει σ' ἐμένα. Μὲ νομίζει ὅς τὴν πὺ ἐνάρετη γυναῖκα τοῦ κόσμου, ὅς μιὰ ἅγια!...
ΕΔΜΟΝΔΟΣ.—Τότε λοιπὸν ἄς παντρευτοῦμε κερῆρα, χωρὶς νὰ τὸ μάθῃ ἐκεῖνη. (Ζηκάνεται ὀρθῶς καὶ τῆς πιάνει τὸ χερί).—'Ὀ, θὰ εἶνε τόσο ὀμορφο!... Ναί, ναί, δώστε μου τὴν καρδιά σας κερῆρα, μυστικά, χωρὶς νὰ τὸ μάθῃ κανεῖς, κανεῖς... Γιατί δὲ μοῦ ἀπαντάτε; Γιατί; Δέν θέλετε λοιπὸν ν' ἀγαπηθῆτε ὅπως δέν ἀγαπηθῆκατε ποτὲ στὴ ζωὴ σας; Δέν θέλετε νύχη ἡ ὀμορφιά σας, πὺν ὀβσῆσι, τὸ φῶς τῆς λατορίας πὺς τῆς ἀξίζει;... (Πιέφει στὰ γόνατά τῆς καὶ φιλεῖ τὰ χεῖρα τῆς).—Σπλαίνετε; Γιατί, 'Αλίκη; Μὲ σκοτώνει αὐτὴ ἡ σιωπὴ σας. Μὰ μοῦ φαίνεται ὅτι μ' ἀγαπάτε κ' ἔσεῖς λίγο... Τὰ χεῖρα σας τρέμουν κάτω ἀπὸ τὰ φιλιά μου... (Προβάλλει ἀσφραγὴ ἡ Μάρθα καὶ μὲν ἐκπληκτικὴ βλέποντας τὸν 'Εδμόνδο, γονατισμένο μπροστὰ στὴ μητέρα τῆς).

Δώστε μου τὴν καρδιά σας κερῆρα, μυστικά, χωρὶς νὰ τὸ μάθῃ κανεῖς...

νη ἀπὸ τὸν πατὴρ—στὸ γιό του, τὸ δωδεκαετῆ 'Αντώνη, τοῦ εἶπε νὰ τρέξῃ νὰ τὴν ὄψωθῃ στὸ κατάστι τοῦ καρδιοῦ τους. Κι' ἔτσι ἡ Σημιά τῆς 'Επαναστάσεως στὶς Σπέτσες ἐκπύσῃσε πρῶτῃ στὸ 'Σόλωνος'. 'Αμέσως ὅλα τὰ Σπετσιώτικα πλοῖα ἔβησαν ὀρμιάς, καὶ τὸ λιμάνι βούξε ἀπὸ τοῦς κρότους τῶν κανονιῶν καὶ τῆς ζῆτωραυγῆς...
'Αμέσως μετὰ τὴν τελετὴ, ὁ Γιώργης Πάνου μπῆκε στὸ 'Σόλωνός του, ὄψωσε τὸ σῆμα τῆς Ναυαρχίδος, καὶ ἀπολυθῆναινος ἀπὸ ἄλλα Σπετσιώτικα πλοῖα, 11 τὸν ὀρθῶν, ἔβηκε καὶ πολέμαρε τὴν ὄρχωμένη Μονεμβασία. Τὸ ἀποτέλεσμα φαίνεται ἀπὸ γράμμα τοῦ Πετροῦμπε Μανρωμιάλη, πὺς γράφει στὸν Πάνου:

... 'Ἐκκῶσα μετὰ μεγάλης χαρᾶς τὸν θριαμβὸν ὄπου κατὸ τῶν ἔχθρῶν μας τοῦ Κᾶστρου τῆς Μονεμβασίας ἐκάματε. 'Ἐπαινοῦντες τὴν ἀνδραγαθίαν σας, σὰς εὐχῆθῆμεν ἀπὸ ψυχῆς. Εἶθε καὶ εἰς τὸ ἔξῃς τὰς αὐτὰς νίκας, δυνάμει τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, νὰ κερῆτε!...

Μετὰ τὴν 'Άλωσι τοῦ Κᾶστρου, ὁ Γιώργης Πάνου διοικήθη φροναρχὸς Μονεμβασίας. Στὰ 1827 ἔλαβε μέρος στὴν ἐξοστρατεία τοῦ Κόζχαν μὲ τὸ ἐθνικό πλοῖο 'Ἐθουῆς'.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς 'Ελλάδος, ἡ μόνη ἀμοιβὴ τοῦ Γιώργη Πάνου ἦταν σὶντάξ: 150 δραχμῆς τὸ μήνα. Πέθανε πάμφορος ὅς ἡλικία 93 ἐτῶν, στὴ 1 'Ιουλίου 1863. 'Ἐ ζωῆς τοῦ 'Ὀδισσοῦ, πὺς εἶχε γίνε τὸν προηγουμένου χρόνου, δέν εἶχε κατάκαρδα λυπησεῖ, γιὰ τὸ 'ἐκατετὸν Γιώργης' ἦταν φανατικὸς 'Ὀθωνιστῆς.

ΛΑΙΚΗ.—'Ὀμορφο!... Λοιπὸν ὁ γάμου θὰ γίνου μετὰ δεκαπέντε ἡμέρες. Κι' ἐγὼ ἔπειτα θὰ πάω νὰ ζήσω στὰ Βόσγια, στὸ χῆμα μου, πὺς τόσο τὸ νοσταλγοῦ... Καὶ δέν θὰ ἐπιστρέφω ἐδῶ πὺρα μόνον ὅταν θὰ ἔχω γίνε γιὰτὴ!...
ΜΑΡΘΑ, (κοκκινίζοντας καὶ χαμηλώνοντας τὰ μάτια).—Ναί, μαμά...
ΛΑΙΚΗ, (στὸν 'Εδμόνδο, μὲ δουρκωμένα τὰ μάτια).—Φίλησε λοιπὸν τὴ μηνοτῆ σου, ἀγαπητὲ μου 'Εδμόνδε.
('Ο 'Εδμόνδος προχωρεῖ σαστισμένος πρὸς τὴ Μάρθα καὶ τὴ φιλεῖ).
ΛΑΙΚΗ.—'Ὀμορφο!... Λοιπὸν ὁ γάμου θὰ γίνου μετὰ δεκαπέντε ἡμέρες. Κι' ἐγὼ ἔπειτα θὰ πάω νὰ ζήσω στὰ Βόσγια, στὸ χῆμα μου, πὺς τόσο τὸ νοσταλγοῦ... Καὶ δέν θὰ ἐπιστρέφω ἐδῶ πὺρα μόνον ὅταν θὰ ἔχω γίνε γιὰτὴ!...